

॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभा । दीपेअशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥

॥ ५३ ॥

किमागमनेतिस्पष्टार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

किमिदं लक्ष्यते सर्वशोकविस्मयहर्षवत् ॥ रणाजिरममित्रघ्नयदिजानासि शंसमे ॥ ५८ ॥ जननी च किमर्थेतरणभूमिमुपागता ॥ नागेंद्रदुहिता च यमुलूपी किमिहागता ॥ ५९ ॥ जानाम्यहमिदं सुदुल्लव्यामद्वचनात्कृतं ॥ स्त्रीणामागमने हेतुमहमिच्छामिवेदितुं ॥ ६० ॥ तमुवाच तथा पृष्ठेमणि पूरपतिस्तदा ॥ प्रसाद्य शिरसा विद्वानुलूपी पृच्छयतामियं ॥ ६१ ॥ इति श्री महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वानुसरणे अर्जुन प्रत्युज्जीवने अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥

॥ ५३ ॥ अर्जुन उवाच किमागमनकृत्यं ते कौरव्यकुलनंदिनि ॥ मणिपूरपते मातुस्तथैव चरणजिरे ॥ १ ॥ कच्चि कुशलकामासिराज्ञोस्य भुजगालमजे ॥ मम वाचपलापांगिकच्चित्वं शुभमिच्छसि ॥ २ ॥ कच्चित्तेष्टथुलश्रोणिना प्रियं प्रियदर्शने ॥ अकार्षमहमज्ञानादयं वा बभ्रुवाहनः ॥ ३ ॥ कच्चि नुराजपुत्री ते सपत्नी चैत्रवाहनी ॥ चित्रांगदा वरारोहाना पाराध्यति किंचन ॥ ४ ॥ तमुवाचोरगपतेर्दुहिता प्रहसन्निव ॥ न मे त्वमपराद्धोसि न हि मे बभ्रुवाहनः ॥ ५ ॥ न जनित्री तथास्येयं ममया प्रेष्यवत् स्थिता ॥ श्रूयतां यद्यथा चेदं मया सर्वं विचेष्टितं ॥ ६ ॥ न मे कोपस्त्वया कार्यः शिरसात्वां प्रसादये ॥ त्वत्प्रियार्थं हि कौरव्यकृतमेतन्मया विभो ॥ ७ ॥ यत्तच्छृणु महाबाहो निखिलेन धनं जय ॥ महाभारतयुद्धे यत्त्वया शांतनवो नृपः ॥ ८ ॥ अधर्मेण हतः पार्थ तस्यैषा निष्कृतिः कृता ॥ न हि भीष्मस्त्वया वीरयुद्धमामो हि पातितः ॥ ९ ॥ शिखंडिना तु संयुक्तस्तमाश्रित्य हतस्त्वया ॥ तस्य शांतिमकृत्वा त्वं जेथाय दिजीवितं ॥ १० ॥ कर्मणा तेन पापे न पतेशानिरये ध्रुवं ॥ एषा तु विहिता शांतिः पुत्राद्यां प्राप्ता नवामसि ॥ वसुभिर्वसुधापालं गंगया च महामते ॥ ११ ॥ पुरा हि श्रुतमेतत्ते वसुभिः कथितं मया ॥ गंगया स्तीरमाश्रित्य हतं शांतनवे नृप ॥ १२ ॥ आपुत्य देवा वसवः समेत्य च महानदीं ॥ इदमचूर्वचो घोरं भागीरथ्यामते तदा ॥ १३ ॥ एष शांतनवो भीष्मो निहतः सव्यसाचिना ॥ अयुद्धमानः संग्रामे संसक्तो न्येन भाविनि ॥ तदनेनानुपंगेण वयमद्य नंजयं ॥ १४ ॥ शापेन योजयामेति तथास्त्विति च सा ब्रवीत् ॥ तदहं पितुरावेद्यप्रविश्य व्यथितेन्द्रिया ॥ १५ ॥ अभवं स च तच्छ्रुत्वा विषादमगमत्परं ॥ पिता तु मे वसुनृगत्वा त्वदर्थे समयाचत ॥ १६ ॥ पुनः पुनः प्रसादै तां स्तएन मिदमब्रुवन् ॥ पुत्रस्तस्य महाभागमणिपूरे श्वरो युवा ॥ १७ ॥ स एनं रणमध्यस्थः शरैः पातयिता भुवि ॥ एवं कृते स नागेंद्रमुक्तशपो भविष्यति ॥ १८ ॥ गच्छेति वसुभिश्चोक्तो मम चेदं शशंससः ॥ तच्छ्रुत्वा त्वं मया तस्मान्छापादसि विमोक्षितः ॥ १९ ॥

॥ ६५ ॥ ७५ ॥ ८५ ॥ ९० ॥ १११ ॥ १२१ ॥ १३१ ॥ १४१ ॥ १५१ ॥ १६१ ॥ १७१ ॥ १८१ ॥ १९१ ॥